

Arrest

nr. 115 256 van 6 december 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 30 april 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 maart 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op het tussenarrest nr. X van 7 oktober 2013, waarbij de debatten heropend worden en de partijen opnieuw opgeroepen worden te verschijnen op 5 november 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat M. KALIN *loco* advocaat F. LANDUYT en van advocaat N. DE POORTERE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

1.1. Bij tussenarrest met nr. 111 388 van 7 oktober 2013 oordeelde de kamervoorzitter dat het, gelet op de rechten van verdediging, gepast voorkomt de partijen de kans te geven zich over de laattijdigheid van het ingediende verzoekschrift en het bestaan van eventuele overmacht uit te spreken.

Immers, artikel 39/57, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) bepaalt dat het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) moet worden ingediend binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen het is gericht.

De termijn van dertig dagen bepaald in artikel 39/57 van de vreemdelingenwet is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

Er werd op gewezen dat de bestreden beslissing ter kennis werd gebracht aan de verzoekende partij op 26 maart 2013. Derhalve is 25 april 2013 de uiterste datum waarop de verzoekende partij een verzoekschrift tot nietigverklaring kon indienen, zodat vastgesteld dient te worden dat het op 30 april 2013 ingediende beroep laattijdig is (RvS 25 mei 2005, nr. 144.929; J. Baert en G. Debersaques, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid), in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 416). De Raad zou zijn bevoegdheid overschrijden mocht hij een laattijdig ingesteld beroep toch ten gronde behandelen (RvS 18 juni 2004, nr. 132.671).

De Raad wijst er verder op dat van de vaststelling van de onontvankelijkheid van het beroep wegens laattijdigheid enkel kan worden afgezien wanneer de verzoekende partij aantoonst dat zij wegens overmacht verhinderd werd tijdig haar verzoekschrift in te dienen. Overmacht kan enkel voortvloeien uit een gebeurtenis buiten de menselijke wil die door deze wil niet kon worden voorzien noch vermeden (Cass. 9 oktober 1986, *RW* 1987-88, 778; zie ook met de aldaar aangehaalde rechtspraak: J. Baert en G. Debersaques, Raad van State, Afdeling Administratie (2. Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 502-506).

1.2. Ter terechtzitting van 5 november 2013 wijst de kamervoorzitter op het tussenarrest nr. 111 388 van 7 oktober 2013 in deze zaak, waarin beslist werd de debatten te heropenen om de partijen de kans te geven zich uit te spreken over de laattijdigheid van het beroep.

Uit het proces-verbaal van de terechtzitting blijkt dat de verzoekende partij geen specifieke opmerkingen stelt te hebben en dat zij volhardt in de middelen. De verwerende partij stelt dat er inderdaad een laattijdigheid bestaat bij het indienen van het verzoekschrift en gedraagt zich naar de wijsheid.

Daar het betoog ter terechtzitting geen afbreuk doet aan voorgaande vaststelling dat het beroep laattijdig werd ingesteld, dient te worden vastgesteld dat het beroep tot nietigverklaring niet ontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes december tweeduizend dertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET